

JEVANĐELJE OD ISAIJE

OBNOVA ILI UNIŠTENJE

(ISA. I 21-31, LAUTOV PREVOD.)

21. „Kako je veran grad postao bludnica! Ona koja je bila puna pravde, pravednost je boravila u njoj; A sada ubice!
22. Tvoje srebro je postalo troska; tvoje vino je pomešano sa vodom.
23. Tvoji knezovi su buntovni, saradnici od lopova; svaki od njih voli dar, i traži nagrade; siročetu ne daju pravdu; I spor udovice ne dolazi pred njih.
24. Zato kaže Gospod Jehova, Gospod nad Vojskama, Silni Izraelov; Ah! Iskaliću se na Svojim protivnicima; Osvetiću se Svojim neprijateljima.
25. I dovešću opet Svoju ruku nad tobom, I pročistiću u peći tvoju trosku; I ukloniću svu tvoju leguru.
26. I vratiću tvoje sudije, kao pre; I tvoje savetnike, kao na početku; I nakon toga tvoje ime će se zvati Grad pravednosti, verna prestonica.
27. Sion će biti iskupljen sudom A njegovi zatvorenici pravednošću;
28. Međutim uništenje će pasti odmah na buntovnike i grešnike; I oni koji napuste Jehovu biće uništeni.
29. Jer ćete biti posramljeni zbog zimzelenih hrastova, koje ste želeli; I crvenećete zbog vrtova koje ste odabrali;
30. Kada ćete biti kao zimzelena hrast, čiji listovi su prokleti; I kao vrt u kojem nema vode.
31. I jak će postati kućina, a njegovo delo kao varnica od vatre; I oni će oboje zajedno goreti, i niko ih neće ugasiti.“

PROUČAVAJTE dva dela od prvog poglavlja, koja smo već proučili, u vezi sa ovim, i vidite kako celo poglavlje obiluje sa bogatom istinom Jevanđelja. Ne postoji polovično postupanje; stanje naroda kojem se obraća je najgore moguće, i ponuđeno spasenje je potpuno i celovito.

JEDNO upozorenje treba biti ovde dato, kojeg bi se bilo dobro pridržavati u svakom Biblijskom proučavanju. To je ovo: Nemojte gubiti vreme nad onim što ne razumete. Nikada nećete naučiti ništa raspravljajući i ispitivanjem i spekulisanjem o nejasnim ili teškim tekstovima. Neki mogu misliti da je ovo čudno; ali to je tačno. Nijedan čovek ne može istraživanjem pronaći Boga. On mora otkriti Samog Sebe, i uradiće to toliko brzo koliko smo mi sposobni da Ga vidimo. Biblija mora samu sebe učiniti jasnom. Dakle uvek moramo doći do značenja

onoga što je skriveno, preko onoga što odmah samo sebe otkriva našim pogledu. Nikada ne pogađajte; nikada ne spekulirajte. Mi *verujemo*, ne raspravljamo se, niti teorišemo, našim putem ka razumevanju Božje Reči. Razmišljajte o, ali nikada ne govorite o, onome što ne razumete. Dakle u proučavanju ovog poglavlja, i ove knjige, ne uzimajte dragoceno vreme od razmatranja jasno otkrivenih istina Jevanđelja, za isprazna ispitivanja i nagađanja o značenju nečega što je nejasno. Sve je to dobro, ali možete imati korist samo od onoga što razumete. Postoji dovoljno istina koje leže blizu površine proročanstva od Isaije da nas drže zaposlenima mnogo meseci. Kada smo sakupili te, otkrićemo da su mnoge od stvari koje su ranije bile skrivene bile samo drugi sloj, i iznete su na svetlo podizanjem prvog.

Blagoslov Osvedočenja.—Stihovi 4-7 uvek treba da budu čitani u vezi sa stihovima 16-18. Verovatno nijedan deo Pisma nije citiran češće od stiha 18, „Iako su vam gresi kao skerlet, biće beli kao sneg, iako su crveni kao grimiz, biće kao vuna;“ iako nedvosmislen i sveobuhvatan kao što jeste, mnogo od njegove sile je izgubljeno jer nije razmotrena činjenica da su ove reči upućene baš tim istim ljudima koji su opisani u stihovima 4-7 kao toliko puni rana greha da nema mesta za još više. Kako je blagoslovena stvar da Gospod toliko snažno dokazuje odvratnost naših grehova! Da nije postavio naš slučaj pred nas u njegovoj baš najgoroj fazi, mogli bismo pomisliti da ponuda spasenja nije stigla do nas; ali kada On izričito daje do znanja da je Njegovo spasenje za ljude koji su toliko loši koliko je moguće da mogu biti, nema prostora za sumnju ili obeshrabrenje.

Uzrok Uništenja.—Čitajte stihove 6-9, i razmišljajte kako tačno opisuju stanje ljudi i zemlje nakon što se kušanje završilo, i zla Božjeg gneva su izlivena. Uporedite ih sa Otk. xvi 1, 2; Sof. i. 2-18; Joilo i 15-20. Imajte na umu, izjava nije data da je Isa. i 6-9 opis tog vremena nevolje, već da je opisano stanje vrlo slično. Dakle kraj kušnje ne pravi nikakvu promenu u karakterima ljudi. Karakter zlih neće biti drugačiji nakon tog vremena od onog kakav je bio ranije. Onaj koji je nepravedan i prljav ostaje takav, to je sve. Otk. xxii 11. Jedina razlika je da je na kraju kušnje njihov izbor zla nepovratno nepromenjiv. To je ono što čini da se njihova kušnja završi—oni više neće slušati Jevanđelje. Mogli bi biti spašeni da su voljni da budu spašeni. „Budete li voljni,“ itd. Dakle mi vidimo da ljudi koji su isto toliko loši koliko i najzlobniji ljudi koji će biti uništeni kada Gospod dođe, mogu biti spašeni. Razlog, i jedini razlog, zašto će neki biti izgubljeni, nije taj što su previše zli da im bude oprosteno i da budu spašeni. Nije krivica za greh, već ljubav prema grehu, ono što isključuje ljude iz Kraljevstva; jer ako će ljudi prestati da vole greh, krivica zbog njega, koliko god duboka, biće uklonjena.

Pitanje Jedenja.—Budete li voljni i pokorni, ješćete dobra zemaljska; ali ako odbijete i pobunite se, bićete pojedeni od mača. Sila ovoga

je oslabljena u našoj verziji prevodjenjem „proždri“ u drugom redu, iako je reč ista u oba stiha. Jedi ili budi pojeđen. Jedi šta?—„Jedite ono što je dobro.“ A šta je dobro?—„Kušajte i vidite da je dobar Gospod.“ „I rekao im je Isus: 'Ja sam hleb života: onaj ko dolazi k meni, neće gladovati; i ko veruje u mene, neće ožedneti nikada.'“ „Jer telo moje jelo je istinsko, i krv moja je piće istinsko.“ Jovan vi 35, 55. „Ako ne jedete telo Sina čovečjeg i ne pijete njegovu krv, nemate život u sebi.“ Ako neko samo jede Hristovo telo, on jede za život; ali ko god jede ono što nije Hristovo telo (a može se jesti samo verom), ono što on jede njega jede, umesto da ga izgrađuje. On je proždričan od onog sa čim se hrani. „Ali onaj ko sumnja, osuđen je ako jede, zato što to nije iz vere: jer greh je sve što nije iz vere.“ Rim. xiv 23. Evo je alternativa: Jedite Hristovo telo, i živite zauvek; ili jedite ono što nije hleb, i budite pojedeni od toga.

Propadanje i Obnova.—Stihovi 21-23 predstavljaju sliku propadanja. Preljuba je jedna reč koja pokriva sve. Sve je postalo preljubničko. Vernost i čistoća su bili izgurani. Jedini greh koji Božji narod čini je preljuba. Gospod je muž od svog naroda. Jer. iii 14; xxxi 32; Rim. vii 4; 2. Kor. xi 2; Ef. v 31, 32. Njegov narod je jedno telo u Njemu. Udaljavanje od Njega u bilo kom činu je preljuba; tako da koji god greh neko počinu, to je preljuba—dopuštanje drugom da zauzme mesto koje treba biti ispunjeno sa Hristom. Ovo preljubništvo—zamena lažnog sa pravim može se nastaviti dok verni grad ne postane bludnica, a ono što je nekad bilo čist metal, samo troska.

Međutim postoji lek za sve ovo. „Nije Bog odbacio Svoj narod, koji je unapred znao.“ Ne, „Jer neće Gospod odbaciti zauvek.“ Plač. iii 31. Nikada On nikoga neće odbiti. „Ako mi ne verujemo, On svejedno ostaje veran.“ 2. Tim. ii 13. Tako On kaže: „Vrati se, otpadnice Izraela, govori Gospod, i neću dati da Moja srdžba padne na vas; jer sam milosrdan, govori Gospod, i neću ostati srdit dovek. Samo priznaj svoje bezakonje; da si grešila protiv Gospoda, Boga svog, i raspršila svoje puteve prema tuđincima pod svakim zelenim drvetom, i nisi se pokoravala Mom glasu, govori Gospod.“ Jer. iii 12, 13. Samo priznajte greh, i oprošten je, pročišćen, jer „Sion će biti izbačljen sudom, a njegovi obraćenici pravednošću.“ „A moj će Bog ispuniti svaku vašu potrebu prema Svom bogatstvu u slavi.“ Fil. iv 19. Gospod nas obnavlja snabdevanjem onoga što nam nedostaje. Njegova sopstvena pravednost i vernost su dati da nas iskupe od greha.

Praktična Pobožnost.—Zapazite da je jedna od najtežih optužbi protiv zlih ta da „ne pribavljaju pravo siročetu, i udovičin spor ne dolazi pred njih.“ Takođe u opomeni da se zlo ukloni, jedine stvari navedene pod glavnim od dobročinstva su, „olakšajte ugnjetavanom, odbranite siročce, zauzimajte se za udovicu.“ Hrišćanstvo nije samo osećanje ili emocija; ono postoji u delima. Nije da sa bilo kojom količinom dela možemo zaslužiti Božju naklonost, već da su ta dobra dela manifestacija Hristovog života unutra. On je „prošao čineći dobro i ozdravljajući

sve one kojima je bio ovladao đavo, jer je Bog bio sa Njim.“ Dela x 38. Ljubaznost je karakteristika Boga, jer „Bog je ljubav.“ „Svako ko voli, rođen je od Boga i poznaje Boga.“ 1. Jovanova iv 7. I zapamtite da nisu propovedi o činjenju dobrog, već stvarno *činjenje*, ono što sačinjava Hrišćanstvo.

Potpuno Obnavljanje.—Kada je Bog na početku napravio čoveka, on je, kao i sve ostalo, bio, „veoma dobar.“ Hrist je Početak, i svi koji su u Njemu nalaze obnavljanje. Preljubništvo će biti uklonjeno, i čisto zlato će biti obnovljeno. Mi smo „učinjeni potpunim“ u Njemu. „Tvoje su me ruke načinile i oblikovale.“ Ps. cxix 73. Mnogo smo se izopačili od prvobitnog modela; ali Bog je obećao da opet dovede Svoju ruku na nas, tako da možemo biti nova stvorenja, noseći ponovo obeležje Boga.

Konačno Uništenje.—Isto tako sigurno kao što će postojati potpuno obnavljanje, tako će postojati i konačno uništenje. Zaista, obećanje obnavljanja prvobitnog savršenstva nužno uključuje uništenje onih koji se drže za zlo. Odbačena milost znači gnev. Ne može biti drugačije. Dakle niko ne treba pretpostavljati za Božju milost, da se nastavi u grehu, da bi milost mogla obilovati. Što je veća ponuđena milost, to je veća propast koja sledi njeno odbacivanje. Na taj način je to da će ljudi pretrpeti gnev Boga, čija „milost traje zauvek.“

Uništenje zlih je samo prirodan plod njihovih sopstvenih puteva. Ne postoji ništa prisilno ili proizvoljno u tome. „Šta god čovek seje, to će i žeti.“ Kada zla krenu da se pojavljuju na kraju kušnje, u obliku opakih čireva na telima ljudi, to je samo izbijanje iskvarenosti iznutra. Kada ljudi jedu i piju smrt,—a oni to rade kada se ne hrane Hristom, životom,—to je samo prirodno da otrov treba da ih prožme, dok ne postanu tela smrti. I činjenica da je prvo zlo zbog greha bolest, naglašava činjenicu da je pravednost zdravlje. Držanje Božjeg zakona znači fizičko zdravlje kao i moralna čistoća.

Pogledajte koliko je uništenje zlih snažno postavljeno u stihovima 30, 31. „Jer ćete biti kao hrast kome vene list, kao vrt bezvodni.“ Takvo stanje je samo priprema za vatru. Međutim to nije sve. „I jak će biti kao kučina, a delo njegovo kao iskra.“ Svako zna koliko je kučina zapaljiva materija; neka vatra dođe blizu nje, i nestaje u trenu. Sada mislite o kučini koja stvara vatru?—Kakva nada za spasenje postoji za nju?—Apsolutno nikakva. Zli pripremaju svoje sopstveno uništenje; njihova sopstvena dela ih uništavaju. Uništenje je sigurno, i Bog je jasan; jer imajte na umu da je ovo samo sudbina onih koji napuste Gospoda. Samo će oni biti uništeni. Ko god sluša Gospoda „živeće u sigurnosti i biće spokojan od straha od zla.“ Prič. i 33.